

Kjøbenhavn, Nørrebrogade 55 — 5. 12. 6. 93.

Kjære Mester!

Sædvelig fik jeg da Artiklen trykt; den har ligget længe, takket være Bladets Mangel paa Plads. De politiske Skrivelser gaa jo forud for alt andet. Altsaa her er den til behøvelig Kritik.

Hvorledes har De og Deres elskværdige Hustru det efter Rejsen? Det italienske Foraar har vel etvundet Livsblytten nogle Tommer til Vejrs. — Ja, mit fortryder jeg først rigtig, at jeg ikke tog med Dem, og er forresten ikke langt fra at fortryde hele Vinterrejsen. Det var Troen paa den tydske Mærskers guddommelige Indflydelse, som fik mig til at rejse netop paa den Tid. Jeg blev imidlertid fortravende hjertig med af Mærsk, man bliver i Langden ogsaa kjed af den megen Salighed. Det havde været fornuftigt.

at rejse paa en smuk Aristokrati, se
nye Lande, leve i Naturen og lade
sig begejstre af den. - Naar en anden
Gang forhaabentlig! Men til Trods for
at den Rejse har jeg dog haft
stort Udbytte af Rejsen, og til de aller-
helageligste Minde regner jeg de Dage,
jeg tilbragte i Deres Selskab.

Jeg ser af Bladene, at De agter
Dem til England for personlig at modtage
Deres Doktor Diplom. Det er jo et gladeligt
Bewis paa, at De er ved godt Helbred.
De realiserer vel saa ved samme Lejlighed
Deres Plan om at tage til Chicago?

I Frii Langhaus fandt jeg en
højt elskovardig, smuk gammel Dame, af
hvis Bekjendtskab jeg havde stor Fornøjelse.
Paa Fribagerejsen traf jeg Draeckmann i
Hamburg. Han levede der ganske alene,

var ryg, aandeligt overanstrengt, og
maatte ikke arbejde og var som følge
deraf temmelig nedtrykt. Havde Brev
fra ham forleden. Nu lader det til
at jeg kan bedre, kan ligge på
Landsk i Nærheden af Lübeck, og der
retter han sig forbeholdt nok. I
Leipzig, ligeledes på Tilbyerjens, talte
jeg med Sangeren Ernst Bocheri, der
med Stoltthed viste mig et anbefalende
Brev, de havde været en eldervardig at
sende ham. Det var en virkelig god Handling,
som jeg tror De vil have Glæde af, ligeisom
De havde set af Deres iherdige Bestræbelser
for at få "Völvem" opført i Leipzig.

Hennings og Emma her, som De
maakte vet, haft en kjædelig Kontrovers
angående nogle Kontrakter, som Emma
havde tilbudt mig til, men om hvis
juristiske Gyldighed der dog endnu var

Trivol. Sagen kom frem for Offentlig.
rederi i nogle Bladskrivelser, som
ikke vare for yndertlig Øre for nogen
af Parterne.

Ellers er der intet Nyt i Danmark.

- Ja, jeg kom jo hjem til en lille Søn,
en ganske net lille Tingest, som vi ser
ved nærmere Bekjendtskab. Vi fik ham
ifølge Skik og Brug døbt forleden, og han
blev ved sin Højhed begavet med
Navnene Karl Alfred, hvad der jo i og
for sig ikke er noget mærkeligt i.

Nå de hjerteligste Pusaer om
en lykkelig Rejsse og godt Helbred for
hvide Deres og Frøens Vedkommende

Deres hengivne

Alfred Toffe